

РЕШЕНИЕ

№ 7879

гр. София, 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3970** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.
Образувано е по жалба на Г. Г. В. от [населено място] против Заповед №18-3122/18.03.2021 г. на Началник СГКК – С., с която е отказано изменение на одобрената със Заповед №РД-18-15/23.01.2012 г. на ИД на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри, състоящо се в промяна на границата между ПИ с идентификатори 48393.4988.452 и 48393.4988.451 в съответствие с границата между парцел X-157 и XI-158, кв.4 по регулационния план, одобрен със Заповед №109/01.04.1968 г. и изградената на място масивна ограда. С жалбата е поискана отмяна на оспорения акт, след което преписката да се върне на ответника за отстраняване на твърдяната грешка при приемане на КК като двата имота се нанесат съобразно изградената между тях масивна ограда и съгласието на собствениците им. Ответникът Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър С., в представен писмен отговор оспорва изцяло жалбата с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Счита, че при издаване на оспорената заповед не е нарушен закона и са спазени указанията на съда, дадени с Решение №7426/28.11.2019 г., постановено по адм. д. №6706/2019 г. на АССГ, въз основа на което се е развило административното производство. Тези доводи се поддържат и в съдебно заседание чрез процесуалния представител юрисконсулт А.. Претендира се присъждането на разноски.
Заинтересованата страна Б. Д. М. изразява становище за основателност на жалбата.

Заявява, че е съгласна и не възразява границата между двата имота да бъде нанесена в КК съобразно изградената на място масивна ограда.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от административната преписка. Назначена е СТЕ, но предвид невнасяне на определения депозит от страна на оспорващия и изричното му изявление в съдебно заседание, че няма да внесе такъв, тъй като не счита, че в случая са необходими специални знания, същата е заличена.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващия е собственик на дворно място в [населено място] с площ от 880 кв.м, съставляващо парцел X-157, кв.4 по плана на [населено място] съгласно нотариален акт № 199, том LVII, дело № 10904/1975 г. В КК, одобрената със Заповед №РД-18-15/23.01.2012 г. на ИД на АГКК този имот е нанесен като ПИ с идентификатор 48393.4988.452 с площ от 901 кв. м.

Съседният му ПИ с идентификатор 48393.4988.451 е нанесен в КК, одобрената със Заповед №РД-18-15/23.01.2012 г. на ИД на АГКК с площ от 1144 кв. м. В КР като собственик е нанесен Д. Б. П.. Същият е починал, като негов наследник е заинтересованата страна Б. Д. М..

КККР на [населено място], Район „нови Искър“, общ. Столична е одобрена със Заповед №РД-18-15/23.01.2012 г. на ИД на АГКК.

Производството пред административния орган, приключило с оспорения акт, е започнало на основание Решение №7426/28.11.2019 г., постановено по адм. д. №6706/2019 г. на АССГ, с което съдът е отменил отказ за изменение на кадастралната карта на Район „Нови Искър“, одобрена със Заповед № РД-18-15/23.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК за поземлен имот с идентификатор 48393.4488.452, обективизиран в писмо изх.№ 20-85948/20.12.2018 г. на началника на СГКК-С. и е изпратил преписката на Началника на СГКК-С. за ново произнасяне по заявление вх.№ 07-17054/07.12.2018 г., подадено от жалбоподателя, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 1-месечен срок от влизане на решението в сила. В мотивите на решението е прието, че с подаденото заявление жалбоподателят е твърдял, че грешката в кадастралната карта е допусната при изработването ѝ от правоспособното лице. Предвид това е приел, че относима в случая е разпоредбата на чл.57, ал.1 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, обн. ДВ, бр.4 от 13 януари 2017г., в сила от 13.01.2017 г., според която отстраняването на непълнота или грешка в кадастралната карта и кадастралните регистри, допусната по вина на правоспособното лице, изработило кадастралната карта и кадастралните регистри, се извършва безвъзмездно в срока за отстраняване на дефектите, определен съгласно договора за изработване на кадастралната карта и кадастралните регистри. След изтичане на срока за отстраняване на дефектите службата по геодезия, картография и кадастър се счита за задължено лице в случаите на непълнота или грешка в кадастралната карта и кадастралните регистри при изпълнени задължения от заинтересованите лица съгласно чл.36 и 38 ЗКИР и наличие на данни в източниците по чл.41 ЗКИР, които еднозначно определят границите на имота. Непълнотата или грешката се отстранява въз основа на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри,

изработен от службата по геодезия, картография и кадастър – ал.2 на чл.57 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г. Предвид тази разпоредба съдът е приел, че е следвало да бъде извършена проверка дали жалбоподателят е изпълнил задълженията си по чл.36 и чл.38 ЗКИР в производството по създаване на кадастралната карта, как и от какви източници по чл.41 ЗКИР е извършено нанасянето на границите на имотите за територията на [населено място] и в частност за имота на жалбоподателя и определят ли данните в тези източници еднозначно границите на този имот. Едва при извършване на тази проверка и събиране на всички изискуеми от правната норма доказателства за осъществените в хода на производството по създаване на кадастралната карта действия от всички участници, при наличие на някоя от предпоставките за отказ за служебно изготвяне на проект за изменение на кадастралната карта, следва жалбоподателят да бъде напътен към изготвяне на такъв за собствена сметка и процедуриране на изменение по реда на Глава шеста ЗКИР.

Решението на съда е постъпило при ответника на 07.01.2020 г. Последвало е извършването на проверка според указанията на съда, при която е установено, че при изработването на КК са използвани източници по чл.41, ал.1 ЗКИР – обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, кадастрални планове и набрани чрез геодезически измервания и изчисления. Относно проверката дали жалбоподателят е спазил задълженията си по чл.36 и чл.38 ЗКИР е установено, че към момента на създаване на КККР на територията на [населено място], район „Нови Искър“, СО, одобрена 2012 г., е действала Наредба №3 от 28.04.2005 г. /отм./, съгласно която не е било предвидено издаване на удостоверителен документ, доказващ изпълнение на задължения на собственика по ЗКИР. Предвид това е възложено на фирмата, поддържаща КККР, изготвянето на проект за изменение на КККР в изпълнение на съдебното решение. От представения проект и обяснителна записка към него е установено, че границата между поземлени имоти с идентификатори 48393.4988.452 и 48393.4988.451 по одобрената КК не е нанесена по регулационния план на [населено място] от 1968 г. Изработен е проект за изменение на КККР по регулационната линия и съобразно документа за собственост на Г. В.. На място е установено, че има масивна тухлена ограда, която не е права линия, както е по регулационния план, а е с отклонение от тази граница при сграда с идентификатор 48393.4988.452.1 с около 0,78 см. Установено е, че в КК сградата е вярно отразена, а в регулационния план сградата е отразена грешно спрямо регулационната граница между имотите. По проекта е изготвена скица-проект за изменението.

С уведомително писмо от 07.04.2020 г. административният орган е уведомил Г. В. и собственика на съседния му имот, че се процедира изменение на КККР, изразяващо се в промяна на границите между имотите в съответствие с границата между парцел X-157 и XI-158, кв.4 по регулационния план, одобрен със Заповед №109/01.04.1968 г. С писмо от 18-05.2020 г. същите са заявили, че границата между имотите съществува от 1930 г. и никога не е изменяна, като през 2013 г. е изградена постоянна монолитна ограда на мястото на срутилата се керпична ограда. Категорично са заявили, че границата между имотите трябва да е по изградената от тях монолитна ограда. На 04.08.2020 г. е проведена среща с Г. В. в СГКК. На 18.08.2020 г. същият е подал молба, в която е изложил твърдения по отношение на границата между имотите.

От район „Нови Искър“ – СО са изискани и представени цветни извадки от регулационните планове за процесните поземлени имоти – регулационен план, одобрен с решение №27 по протокол №32/10.12.2001 г. на СОС и регулационен

план, одобрен със заповед №109/01.04.1966 г. на заместник председателя на ИК на СГНС.

Във връзка с възраженията на заявителя срещу изготвения проект на 31.08.2020 г. е възложено изготвяне на нов проект, който е постъпил в СГКК на 09.09.2020 г. В обяснителната записка към същия е посочено, че изградената масивна ограда не съответства на границата на имота по регулационния план от 1968 г. Представена е комбинирана скица за пълна или частична идентичност, в която са отразени действащият регулационен план, кадастралната карта, архивен кадастрален план, стар регулационен план, емисия 1962 г. Въз основа на този проект е изработена и скица-проект, съобщена на заинтересованите лица. Изменението се изразява в промяна на границата между двата имота в съответствие с границите между парцел X-157 и XI-158, кв.4 по регулационния план, одобрен със Заповед №109/01.04.1968 г. и въз основа на нотариалния акт на Г. В., извършени измервания и проект на правоспособно лице по ЗКИР.

С писмо от 13.12.2020 г. Г. В. е възразил срещу изготвения проект с твърдение, че същият не съответства на границата между имотите и желанието на собствениците. Според него с предложеното изменение се създават предпоставки за спор между страните.

Последвало е издаване на оспорената в настоящото производство заповед, с която е отказано изменение на границата между двата имота. В мотивите на акта е посочено, че от събраните в хода на административното производство доказателства не може да се изведе извод, че границата между ПИ се определя еднозначно. Нанесената граница в КК съответства на границата между имотите по действащия регулационен план, а изградената на място ограда не съответства на стария регулационния план. Прието е, че в този случай административният орган не разполага с правомощие еднолично служебно да измени КККР, а заинтересованите лица имат възможност да възложат на правоспособно лице изработването на проект за изменение, като изрично посочат как да бъде определена границата между имотите им. Предвид това и след като Г. В. е изразил изрично несъгласие с предложеното изменение по скицата от 23.09.2020 г., административният орган е счел, че следва да откаже да го одобри.

За издадената заповед оспорващият е уведомен на 22.03.2021 г., а заинтересованата страна – на 29.03.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок, спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл.54, ал.4, пр.1 ЗКИР правомощия.

Спазена е предписаната от закона форма. Заповедта, като индивидуален

административен акт е издадена в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ.

В проведеното административно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. С оглед отменителното съдебно решение служебно е образувано административно производство, в което са изпълнени указанията на съда, дадени в решението. Административният орган е събрал относимите към спора доказателства, като е изискал цветни извадки от регулационните планове за процесните поземлени имоти – регулационен план, одобрен с решение №27 по протокол №32/10.12.2001 г. на СОС и регулационен план, одобрен със заповед №109/01.04.1966 г. на заместник председателя на ИК на СГНС.

С оглед твърдението за допусната непълнота и грешка от правоспособното лице при изработване на КК, административният орган е възложил служебно изготвяне на проект за изменението, за който оспорващият е уведомен. Предвид несъгласието му със същия е възложено изготвянето на втори проект, за който оспорващият отново е уведомен и е възразил срещу него. Като се е съобразил с направените възражения, ответникът е издал оспорената в настоящото производство заповед, с която е отказал да измени КК служебно, като е приел, че границите не могат да бъдат установени еднозначно от източниците по чл.41 от ЗКИР.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон.

С оглед твърденията на оспорващия и мотивите на отменителното решение, въз основа на което е образувано административното производство, относимата към предмета на спора правна норма е тази на чл.57, ал.2 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. В действалата към момента на издаване на оспорения акт редакция на същата е предвидено, че след изтичане на срока за отстраняване на дефектите службата по геодезия, картография и кадастър се счита за задължено лице в случаите на непълнота или грешка в кадастралната карта и кадастралните регистри при изпълнени задължения от заинтересованите лица съгласно [чл. 36](#) и [38 ЗКИР](#) и наличие на данни в източниците по [чл. 41 ЗКИР](#), които еднозначно определят границите на имота. Непълнотата или грешката се отстранява въз основа на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, изработен от службата по геодезия, картография и кадастър. Съгласно разпоредбата на чл.41 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, кадастрални планове, приложени подробни градоустройствени планове, приложени подробни устройствени планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения [Закон за единния кадастър на Народна република България](#), отменения [Закон за териториално и селищно устройство](#), [ЗУТ](#), [ЗСПЗЗ](#), [ЗВСГЗГФ](#), имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по [чл. 31](#); са набрани чрез геодезически измервания и изчисления или се съдържат в одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри или в кадастрални планове, одобрени по реда на [§ 40 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР](#). Следователно, за да се одобри изменение на КК в хипотезата на чл.57, ал.2 от Наредбата новите граници на имотите следва да са установени безспорно чрез някой от тези източници. Именно въз основа на тях са изготвени и двата проекта в административното производство, с които оспорващият

не се е съгласил, като е поискал границата да бъде нанесена по съществуващата на място ограда. От събраните в хода на проведеното административно производство доказателства е установено, че границата между двата имота по действащата КК съответства на регулационния план, действал към момента на одобряването ѝ, а именно на този от 2001 г. Установено е също, че изградената на място ограда, по която се иска да бъде нанесена границата, не съответства нито на този регулационен план, нито на старият регулационен план, на който се позовава оспорващия.

Съдът намира, че в хипотезата на чл.57, ал.2 от Наредбата административният орган не разполага с правомощие да измени границата между имотите по съществуващата на място ограда, макар и при съгласие на собствениците, когато същата не съвпада с границите на имота по източниците по чл.41 ЗКИР. Това е така, тъй като разпоредбата предвижда, че служебно изменение е допустимо само когато границите на имота са определени еднозначно от източниците по чл.41 ЗКИР, сред които не е материализираната на място ограда. Именно в този смисъл са били изготвените служебно проекти, с които лицето не се е съгласило. Предвид това и при изрично изразено несъгласие със служебно изготвения проект, издадената заповед, с която е отказано изменението се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Вярно е, че съгласно чл.2 ЗКИР целта на кадастъра е да отрази действителното фактическо положение на имотите, което в случая се определя от съществуващата на място ограда, която не съвпада с границите между имотите по кадастралната карта. След като това не може да се случи по реда на чл.57, ал.2 от Наредбата за собствениците на имотите остава възможността да поискат изменение по реда на Глава шеста ЗКИР.

По изложените съображения съдът счита, че не са налице основания за отмяна на оспорената заповед, при което жалбата срещу същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото основателно е своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В настоящия случай същият е представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението от 100.00 лева. Следователно оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Агенция по геодезия картография и кадастър - юридическото лице, в чиято структура е ответникът, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Г. В. от [населено място] против Заповед №18-3122/18.03.2021 г. на Началник СГКК – С., с която е отказано изменение на одобрената със Заповед №РД-18-15/23.01.2012 г. на ИД на АГКК

кадастрална карта и кадастрални регистри, състоящо се в промяна на границата между ПИ с идентификатори 48393.4988.452 и 48393.4988.451 в съответствие с границата между парцел X-157 и XI-158, кв.4 по регулационния план, одобрен със Заповед №109/01.04.1968 г. и изградената на място масивна ограда.

ОСЪЖДА Г. Г. В. от [населено място], общ. Нови Искър да заплати на Агенция по геодезия картография и кадастър деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: